

er meget forfælgende. En Minister vil i Længden ikke kunne gøre Departementschefens Arbejde samtidig med, at han paa fyldestgørende Maade udfører sit Arbejde som Minister. Udvalgets Flertal har derfor aldeles ikke kunnet indrømme, at den forhaandenværende Adskillelse, selv om den blev vedvarende, skulde kunne gøre Ansættelsen af en ny Departementschef i Indenrigsministeriet unødvendig.

Jeg skal dernæst med et Par Ord omtale Omfanget af den Forøgelse, som Flertallet i Udvalget kan gaa med til. Det bliver altsaa en Departementschef og en Udvidelse af det underordnede Personale, af den ekspedierende Arbejdsstyrke berøp. Derimod har man ikke ment eller af det foreliggende kunnet overbevise om, at det var nødvendigt at udvide Kontororganisationen. Man har ment, at de Kammer, der vare inden for Ministeriet, vare tilstrækkelige, naar der kun inden for Kammerne kom den tilstrækkelige Arbejdsstyrke. Derfor er man ikke gaaet med til bevilge den begærede Kontorchefspost. Man er heller ikke gaaet med til at bevilge den fulde Medhjælpssum, der er begæret. Der blev begæret 8,400 Kr., som man har foreslaaet nedsat til 6,300 Kr., og det har man særlig gjort af den Grund, at der jo nu kommer en ny Patentlov, hvorved Patentagerne fjernes fra Indenrigsministeriet. Disse Patentager ere ikke saa, men de give ikke den overordnede Ledelse synderlig meget Arbejde — i disse Sager bliver Departementschefens Arbejde nærmest formelt — hvorimod de give den ekspedierende Del af Ministeriets Embedsmænd et temmelig vidtstrakt Arbejde. Nu har man antaget, at man vel kunde beregne, at en Assistent og en Skriver vilde spares ved Patentagerens Fjernelse fra Indenrigsministeriet, og man har ment, at denne Sum af 2100 Kr. svarede til den Løn, som gives en Assistent og en Skriver.

Endelig skal jeg tillade mig at sige lidt om Fordelingen af Departementschefens Arbejde. Som det vil fremgaa af Motiverne til Forslaget, saaledes som det forelaa i 1891—92 og i 1892—93, til hvilke der er henvist i nærværende Lovforslag, ønskede man at faa en Departementschef for Næringsvæsenet eller at oprette et Næringsdeparte-

ment. Nu har Flertallet i Udvalget ikke kunnet indrømme, at det er Næringsvæsenet, som særlig bevirker den store Forøgelse i Arbejdsstoffet. Man er jo ganske vist paa det rene med, at hvis det Næringslovsforslag, som foreligger for Tinget i Djebløkket, bliver vedtaget, vil det give Ministeriet adskilligt mere Arbejde med Næringsvæsenet, end det nu har. Men der er fra forfælgende Sider gjort Bemærkninger om, at det maaste ikke var saa meget ønskeligt, at Indenrigsministeriet fik al denne Indflydelse paa Næringsvæsenets Omraade, som Lovforslaget gaar ud paa, og man har i alt Fald ikke kunnet indrømme, at det er Næringsvæsenet, der hovedsagelig optager Ministeriets Tid. Man er derimod kommet til det Resultat, at det, der var ønskeligt, var dette, at der blev oprettet et særligt Departement for Landvæsenet, saaledes at Landbruget som ubetinget er Hovedhvervet i vort Land, ogsaa fik sit ganske særlige Organ i Indenrigsministeriet som et selvstændigt Departement. Det lader sig ikke nægte, at skønt man i det hele taget ikke har kunnet beklage sig over Arbejdet, saaledes som det gjordes i Indenrigsministeriet, og ogsaa har maattet indrømme, at efter den Arbejdsstyrke, der var, blev Arbejdet fremmet inden for en saa rimelig Tid, som det var muligt, saa har man dog nok indertiden følt Ulemperne ved, at det ikke skete saa hurtigt, som det var ønskeligt. Der er jo mange af de Omraader, der henhøre til Landbruget, hvor Bevarelseslovene fra Ministeriet, den Støtte, de Raad, den Medhjælp, man skal have derfra, helst maatte komme saa hurtigt som muligt, og man mener da, at dette i høj Grad vil kunne ske Fyldest, naar der oprettes et selvstændigt Landvæsendepartement, hvor altsaa Interesserne ganske særlig vilde samle sig om dette: at være det arbejdende Landbrug til Tjeneste, for saa vidt som dette paa de mange forfælgende Maader og ad de mange forfælgende Veje, ad hvilke det sker, søger hen til Ministeriet om Raad og Hjælp. Og jeg kan ikke tænke mig andet, end at alle de ærede Medlemmer her, som dels selv ere Landbrugere, dels have Interesse for Landbruget, ville indrømme, at det har sin Betydning — og maaste i højeste Grad har sin Betydning — nu da Landbruget jo ikke lever under de aller mest blomstrende Aar, at der paa rette Sted i